

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/78/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911213590
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7911213590.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu EOS KSI Česká republika s.r.o., so sídlom v Prahe 4, Novodvorská č. 994, Česká republika IČO: 25 117 483, proti žalovanému E. P., T. R. Q., P. Č.. XXXX/XX, za účasti vedľajší účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, o zaplatenie 2.170,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 17.01.2012 č.k. 13C/7/2012-35 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 142,60 euro platbou JUDr. Igorovi Šafrankovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na trovách konania sumu 284,66 eur a zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi.

Svoje rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil s poukazom na ust. § 96 ods. 1, 3 O.s.p. keď uzavrel, že pred začatím prvého pojednávania vo veci žalobca zoberal návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, ako aj vrátiť zaplatený súdny poplatok.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., pretože k späťvzatiu návrhu došlo po oboznámení sa so vznesenou námietkou premlčania zo strany vedľajšieho účastníka. Žalobca pri náležitej opatrnosti mohol predvídať, že k takejto námietke premlčania môže dôjsť, preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, vychádzajúc z hodnoty sporu 2.661,94 euro (v napadnutom uznesení je nesprávne uvedená suma 1.661,94 euro), ktorá pozostáva zo sumy 2.170,61 euro uplatnenej v konaní a sumy 491,33 euro (úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.926,80 euro od 31.10.2008 do 31.10.2011, t.j. ku dňu začatia poskytovania právnej služby). Pri hodnote jedného úkonu právnej služby 111,20 euro priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie odporu zo dňa 9. 12. 2011) + 2 krát režijný paušál 7,41 euro, spolu 247,22 euro + 20 % DPH (47,44 euro), spolu 284,66 euro.

O vrátení kráteného súdneho poplatku prostredníctvom Daňového úradu Bratislava II rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3, 4 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, keď zaplatený súdny poplatok krátil o sumu 6,63 euro.

Proti tomuto uzneseniu, vo výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie. Odôvodnil to tým, že vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, pretože aj keď zákon pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania, žalobca nevidí význam v jeho právnom zastúpení. Zdôraznil, že združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a jeho nehospodárnosti a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p.. V odvolaní namietal aj výšku uplatňovaných a priznaných trov právneho zastúpenia, pretože súd priznal odmenu za jednotlivé úkony právnej služby, pričom nesprávne vychádzal z tarifnej hodnoty, ktorá predstavovala súčet istiny a kapitalizovaných úrokov z omeškania (príslušenstva pohľadávky). Pri určení odmeny za úkon právnej služby mal vychádzať za hodnoty sporu 2.170,61 euro, ktorá predstavuje tarifnú hodnotu určenú pri začatí poskytovania právnej služby (§ 9 ods. 1 a § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.), pretože ak by mal zákonodarca na mysli, že sa za tarifnú odmenu považuje príslušenstvo pohľadávky, uviedol by to priamo v ust. § 10 ods. 2 označenej vyhlášky. Vyslovil názor, že úrok z omeškania, ktorý nie je bližšie určiteľný vzhľadom na označenie „do zaplataenia“ nie je súčasťou základu pre výpočet trov konania, a dátum 31.10.2011 ako deň vstupu vedľajšieho účastníka do konania nie je rozhodnou skutočnosťou pre určenie kapitalizovanej sumy. Aj v aplikačnej praxi súdov nie je zvykom vyčíslenie úrokov z omeškania k dátumu prevzatia právneho zastúpenia, pretože by išlo len o navýšenie základnej sadzby tarifnej odmeny.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a priznať náhradu odvolacích trov.

Vo svojom vyjadrení zdôraznil, že v prípade ak by nevstúpil do konania, k späťvzatiu návrhu by zrejme nedošlo. K namietanej výške tarifnej hodnoty predmetu sporu poukázal na rozdielnosť právnej úpravy zákona o súdnych poplatkoch (§ 7 ods. 2 zákon č. 71/1992 Zb.) a advokátskej tarify (§ 9 ods. 1, § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov pri poskytovaní právnych služieb). Pri poskytovaní právnej služby tarifnú hodnotu (sporu) tvorila nielen istina ale aj úroky z omeškania, čo definuje výšku peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týka. V prípade, ak by zákonodarca nechcel, aby sa do tarifnej hodnoty, určenej na výpočet tarifnej odmeny, započítala celá výška peňažného plnenia určená pri začatí poskytovania právnej služby t.j. s istinou aj úroky z omeškania, musel by to explicitne uviesť vo vyhláške o odmenách a náhradách advokátov pri poskytovaní právnych služieb, tak ako uviedol v zákone o súdnych poplatkoch pre potreby určenia základu súdneho poplatku. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu prax súdov pri aplikácii ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keď pri skúmaní záverov o úplnom úspechu vo veci sa vyžaduje plný úspech aj v otázke príslušenstva uplatneného nároku.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a konštatuje jeho správnosť. Preto len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania, s poukazom na odvolacie námietky žalobcu považuje za potrebné dodať nasledujúce.

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (tak ako je tomu aj v súdnej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p..

Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska.

Správne preto súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a na ich náhradu zaviazal žalobcu, ktorý tým že zobral podaný návrh na začatie konania v priebehu konania späť procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Neobstojí ani námietka žalobcu spochybňujúca nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, pretože vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník v konaní (§ 93 ods. 3 O.s.p.), teda aj právo dať sa v konaní zastúpiť zástupcom na základe plnomocenstva (§ 28 ods. 1 O.s.p.) a úkony tohto zástupcu vo vzťahu k predmetu konania boli nepochybne účelné, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že až po vznesení námietky premlčania uplatneného nároku vedľajším účastníkom na strane žalovaného žalobca zobral podaný návrh v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť.

K samotnej výške priznaných trov právneho zastúpenia odvolací súd poznamenáva, že podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Z logického a jazykového výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že základom pre výpočet odmeny advokáta (tarifná hodnota veci) je hodnota pohľadávky určená ku dňu prevzatia zastupovania advokátom. Vyhláška teda počíta s tým, že táto výška sa môže s plynutím času meniť.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka je úrok z omeškania príslušenstvom pohľadávky, na ktorý má veriteľ nárok v prípade, keď je dlžník v omeškaní. Spôsob určenia výšky zákonného úroku z omeškania upravuje ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z..

K vzniku nároku veriteľa požadovať od dlžníka úroky z omeškania nie je potrebné konštitutívne rozhodnutie súdu a ani iného orgánu. Úroky z omeškania sú sankciou, ktorá vzniká dlžníkovi, ak svoju povinnosť nesplní včas. Nárok na úroky z omeškania vzniká samotným omeškaním dlžníka, jeho výška je priamo určená zákonom a preto je možné ju vyčísliť ku ktorémukoľvek dňu omeškania. Reálna výška pohľadávky tak rastie v závislosti od plynutia času, v ktorom je dlžník v omeškaní. V čase, keď dôjde k prevzatíu zastupovania veriteľa advokátom, dosahuje pohľadávka výšku, ktorá nie je tvorená len istinou ale aj jej príslušenstvom - úrokom z omeškania. Táto výška je jednoznačne určiteľná a tvorí výšku žalobou uplatnenej pohľadávky vyčíslenej ku dňu prevzatia zastúpenia. Preto je aj v zmysle označeného ust. § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. tarifnou hodnotou veci, z ktorej si môže splnomocnený zástupca uplatniť tarifnú odmenu.

Súd prvého stupňa preto správne pri priznávaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného vychádzal z hodnoty peňažného plnenia predstavujúceho sumu 2.661,94 euro, ktorá pozostáva zo sumy 2.170,61 euro uplatnenej v konaní a sumy 491,33 euro (úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.926,80 euro od 31.10.2008 do 31.10.2011, t.j. ku dňu poskytovania právnej služby).

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že žalobca sa v podanom odvolaní dovoľával rozhodnutia o trovách konania podľa ust. § 150 O.s.p. (tak, aby v konečnom dôsledku vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nebola náhrada trov konania priznaná), neuviedol však žiadne konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná.

Vzhľadom na tieto podstatné skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p., a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v sume 111,20 euro (z hodnoty sporu 2.661,94 euro) podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. + 7,63 euro režijný paušál + 20 % DPH (23,77 euro) spolu 142,60 euro.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.